

niet noemt. Het uittreksel uit de kroniek, dat hij onder letter H als bijlage bij zijn verweerschrift had gevoegd, is jammer genoeg niet in het dossier ²³⁴).

Nog enkele opmerkingen over de relatie van Jacob Lois tot zijn echte en gefantaseerde hoofdpersonen. Hij kan op Simon van der Sluys attent zijn gemaakt door de aantekening in het Oud-Memoriael van Schepenen over het pondgeld van de vis of door zijn vermelding als erfgenaam van Jan de Witte in de sententie van het Hof van Holland. Hij kan geweten hebben dat mr. Simon in 1499 was overleden, waardoor de benoeming van een gefantaseerde neef in 1500 tot pastoor van de St. Laurenskerk geen moeilijkheden behoefde te veroorzaken. Temeer daar hij in de kerk de grafsteen kan hebben gezien van de daar in 1498 begraven priester ²³⁵).

De relatie Jacob Lois - Willem van der Sluys - kapelaan in de St. Sebastiaanskapel zou de volgende kunnen zijn. In deze in 1911 afgebroken kapel, ook wel het Schotse kerkje genoemd, die tot 1582 de kapel van de handboogschutters was, daarna tot 1627 turfopslagplaats, van 1627-1631 aan de Waalse gemeente werd toegewezen en van 1635-1657 weer door deze gemeente werd gebruikt en aanzienlijk vergroot ²³⁶), bevond zich een grafsteen met als inscriptie: 'Hier leyt begraven Janneken Balemans de huisvrouw van Guilliam van der Sluys, gestorven den 25 September 1647 en hun dochter Marya van der Sluys gestorven den 30en November 1651' ²³⁷). De keuze van de naam Willem van der Sluys kan Jacob Lois zijn ingegeven door het zien van deze grafsteen, die al in de juist in die jaren als Waalse kerk gebruikte Sint Sebastiaanskapel lag vóór 1653, het jaar waarin de kroniekschrijver Willem van der Sluys voor het eerst wordt genoemd. Hij kan ook Guilliam van der Sluys zelf hebben gekend, die een tegelbakker in Rotterdam was ²³⁸).

Tenslotte de relatie van Jacob Lois tot de naam Polderburg. Uit de hoofdstukken over de abdij van Egmond en het gebruik van het woord polder in ons land heb ik al geconcludeerd dat in de Ketel, waar Polderburg ligt, het woord polre in de 12de eeuw voor het eerst werd gebruikt en eind 13de eeuw het huis van de abt van Egmond stond dat Polre heette. Mij dunkt het woord polre was hier zo een beladen woord, dat het een naam werd. In 1288 heette het huis zo; zeker sedert 1414 heette de vaart Polrevairt. In tegenstelling tot wat Simon en Willem van der Sluys beweren, heeft het hoekje land dat nu Polderenburg heet nooit